

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów, ING Groep NV, Nederlandsche Bank NV

(Sprawa C-224/12 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Sektor finansowy — Poważne zaburzenia w gospodarce państwa członkowskiego — Pomoc państwa na rzecz grupy bankowej — Forma — Wkład kapitałowy w ramach planu restrukturyzacji — Decyzja — Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem — Warunki — Zmiana warunków spłaty pomocy państwa — Kryterium inwestora prywatnego)

(2014/C 159/03)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, S. Noë i H. van Vliet, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. de Ree, C. Wissels i J. Langer, pełnomocnicy, wspierani przez P. Glazenera, advocaat), ING Groep NV (przedstawiciele: O.W. Brouwer i J. Blockx, advocaten, oraz M. O'Regan, solicitor), De Nederlandsche Bank NV (przedstawiciele: S. Verschuur i H. Gornall, advocaten, oraz M. Petite, avocat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 2 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-29/10 i T-33/10 Królestwo Niderlandów i ING Groep NV przeciwko Komisji, w którym Sąd uwzględnił żądania stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji 2010/608/WE z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie pomocy państwa C 10/09 (ex N 138/09) udzielonej przez Niderlandy na rzecz ING w zakresie instrumentu wsparcia w odniesieniu do aktywów niepiłynnych oraz planu restrukturyzacji (Dz.U. 2010 L 274, s. 139)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) De Nederlandsche Bank NV pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Cascina Tre Pini s.s. przeciwko Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

(Sprawa C-301/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Środowisko naturalne — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 92/43/EWG — Tereny mające znaczenie dla Wspólnoty — Zmiana statusu takiego terenu w razie wystąpienia zjawisk zanieczyszczenia lub pogorszenia stanu środowiska — Ustawodawstwo krajowe, które nie przewiduje możliwości żądania takiej zmiany przez osoby zainteresowane — Przyznanie właściwym władzom krajowym uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie wszczęcia z urzędu procedury zmiany tego statusu)

(2014/C 159/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Cascina Tre Pini s.s.

Strona pozwana: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Regione Lombardia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consorzio Parco Lombardo della Valle del Ticino, Comune di Somma Lombardo

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Consiglio di Stato – Wykładnia art. 9 i 10 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) – Tereny mające znaczenie dla Wspólnoty (TZW) – Zmiana statusu TZW w razie wystąpienia zjawisk zanieczyszczenia lub pogorszenia stanu środowiska – Ustawodawstwo krajowe, które nie przewiduje możliwości żądania takiej zmiany przez osoby zainteresowane – Przyznanie właściwym władzom krajowym uprawnień dyskrecjonalnych w zakresie wszczęcia z urzędu procedury zmiany statusu TZW – Brak okresowej oceny przesłanek zmiany statusu TZW – Brak obowiązku powiadomienia osób zainteresowanych o takiej procedurze

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1, art. 9 i art. 11 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, iż właściwe władze państw członkowskich są zobowiązane do zaproponowania Komisji Europejskiej zdeklasowania terenu wpisanego do wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, jeżeli do władz tych wpłynął wniosek właściciela nieruchomości położonej na tym terenie, w którym powołuje się on na pogorszenie stanu środowiska tego terenu, pod warunkiem że wniosek ten jest oparty na okoliczności, iż pomimo poszanowania przepisów art. 6 ust. 2–4 tej dyrektywy w jej wersji zmienionej teren ten w sposób definitywny nie może już przyczynić się do ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory lub utworzenia sieci Natura 2000.
- 2) Artykuł 4 ust. 1, art. 9 i art. 11 dyrektywy 92/43, zmienionej Aktem dotyczącym warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przyznaje uprawnienie do proponowania dostosowania wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty jedynie jednostkom samorządu terytorialnego, a nie przyznaje go – przynajmniej posiłkowo na wypadek bezczynności tych jednostek – państwu, pod warunkiem że ten przydział kompetencji gwarantuje prawidłowe stosowanie przepisów wspomnianej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 kwietnia 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Hi Hotel HCF SARL przeciwko Uwemu Spoeringowi

(Sprawa C-387/12) ⁽¹⁾

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Jurysdykcja krajowa w sprawach, których przedmiotem jest czyn niedozwolony lub czyn podobny do czynu niedozwolonego albo roszczenia wynikające z takiego czynu — Czyn popełniony w pierwszym państwie członkowskim polegający na udziale w popełnieniu czynu niedozwolonego, popełnionego na terytorium drugiego państwa członkowskiego — Określenie miejsca, w którym nastąpiło zdarzenie wywołujące szkodę)

(2014/C 159/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof